

Krigen i Ukraina - samhold og håp

Det russiske angrepet på Ukraina ryster og splitter verden. Nå settes vår vilje til samhold og solidaritet på prøve. Nå må vi stå sammen og styrke de gode kreftene som kan få slutt på krigen og fremme rettferdighet og fred.

Kirkemøtet fordømmer Russlands okkupasjon og krigføring i Ukraina og ser med sorg og fortvilelse på utviklingen. Vi vil uttrykke vår dypeste medfølelse med det ukrainske folket, men også solidaritet med de russerne som protesterer mot krigen. Vi er særlig bekymret for alle barn og unge som nå frarøves liv og framtidsmuligheter.

Den russiske krigføringen er brudd på folkeretten og et alvorlig slag mot den internasjonale orden som ble etablert i Europa etter andre verdenskrig. Dokumenterte krigsforbrytelser og menneskerettighetsbrudd synliggjør en forakt for menneskeliv som er vanskelig å fatte. Det russiske regimets mobilisering og trussel om bruk av atomvåpen er en skremmende eskalering av krigen.

Krigen er opprør mot Gud

Angrepet på Ukraina er en hån mot de kristne og humanistiske verdiene Europa er tuftet på. Krigens råskap er synd mot mennesker og opprør mot Guds vilje. Kirkemøtet reagerer sterkt på de løgner som nærer krigen og alle former for politisk og religiøs retorikk som brukes til å spre hat og undergrave fellesskap. Demokrati og respekt for menneskeverd er ingen selvfølge, og må voktes og næres for ikke å forvitte.

Vi ber ledelsen i Den russisk-ortodokse kirke om å ta klar avstand fra krigen og delta i økumeniske dialoger som fremmer forsoning og fred. Den norske kirke vil bidra til slike samtaler, både i samarbeid med Kirkenes verdensråd og på andre måter.

En urolig tid utfordrer

Krigen i Ukraina reiser mange politiske og etiske dilemmaer. I Vest-Europa har det skjedd en rask holdningsendring til våpenstøtte til land i krig. Dette utfordrer til refleksjon om hvordan krig best kan avverges og avsluttes.

Det er viktig å huske at det foregår krig og væpnede konflikter også i andre deler av verden. Nå omdirigeres humanitær støtte til Europa. Kirkemøtet oppfordrer innstendig norske myndigheter til å opprettholde den humanitære støtten til andre deler av verden, samtidig som man støtter Ukraina.

Nå kreves det mer av oss

Vi må, som samfunn og kirke, være med og betale hva kampen for fred koster. Krigens følger blir stadig mer omfattende. Energikrise, matmangel og prisøkning rammer millioner. Sammen med klimaendringer, miljøkatastrofe og pandemi, bidrar dette til å forsterke forskjellene.

Nå er det tid for solidaritet, også i vårt land og med Europa, slik at vi unngår at krisen fører til dype splittelser og økende sosial og politisk uro. Alle må bidra til fellesskapet ut fra sine forutsetninger, og de mest utsatte må skjermes. Dette vil koste mer for de fleste av oss.

Mange flyktninger fra Ukraina er kommet til Norge. Nå kommer det trolig også russiske flyktninger. Russere generelt må ikke holdes ansvarlig for krigen, og trakassering av russere i Norge er uakseptabelt. Vi har et godt naboforhold til det russiske folket, og det vil vi ta vare på.

Kjærlighetens vei

Kjærligheten fra Gud driver oss til medmenneskelighet og til å arbeide for forsoning og fred. Kirkene kan spille en viktig rolle i å lege krigens sår og bidra til gjenoppbygging. I Ukraina står kirkene sammen. Den norske kirke vil be for og støtte det ukrainske folket. Sammen med dem holder vi fast i håpet om at fred og rettferdighet vil seire.